

PRESUDA SUDA

25. rujna 1979.

„Ovčetina i janjetina”

U predmetu C-232/78

Komisija Europskih zajednica, koju zastupaju njezini pravni savjetnici R. Béraud i P. Kalbe, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg, kod Marija Cervina, zgrada Jeana Monneta, Kirchberg,

tužitelj,

protiv

Francuske Republike, koju zastupa N. Museux, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu pri Veleposlanstvu Francuske u Luxembourg,

tuženika,

povodom tužbe o utvrđenju povrede obveza koje Francuska Republika ima na temelju članka 12. i 30. Ugovora o EEZ-u.

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, Mackenzie Stuart, predsjednik vijeća, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O’Keeffe, G. Bosco i A. Touffait, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Reischl,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevom od 25. listopada 1978. Komisija je, na temelju članka 169. Ugovora o EEZ-u pred Sudom podnijela tužbu radi utvrđenja da Francuska Republika, time što je nakon 1. siječnja 1978. nastavila primjenjivati svoj nacionalni restriktivni sustav kod

uvoza ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine, nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 12. i 30. Ugovora o EEZ-u. Glavna obrana francuske vlade bila je tvrdnja da ona ima pravo, na temelju članka 60. stavka 2. Akta o pristupanju, zadržati navedena uvozna ograničenja sve dok ovčetinu i janjetinu ne obuhvaća zajednička organizacija tržišta.

- 2 Pozivajući se tijekom postupka na presudu Suda od 29. ožujka 1979. (predmet C-231/78) Komisija/Ujedinjena Kraljevina, Komisija je na raspravi promijenila svoje zahtjeve i zatražila od Suda, uzimajući u obzir ideju na kojoj se temelji presuda, da utvrdi da je nacionalni sustav uvoza ovčetine i janjetine koji održavaju francuska tijela neusklađen s člancima 12. i 30. Ugovora o EEZ-u, prema svojim određenim aspektima, od 1. srpnja 1977., prema drugim aspektima, od 1. siječnja 1975. te naposljetku prema ostalim aspektima, od datuma pristupanja. Prema Komisijinom mišljenju, iz prethodno navedene presude proizlazi da su samo nove države članice imale pravo pozivati se na odredbe članka 60. stavka 2. Akta o pristupanju i da se stoga za izvorne države članice, usklađenost s Ugovorom o EEZ-u ograničenja uvoza koja se primjenjuju na proizvode iz nove države članice valja procijeniti s obzirom na datume utvrđene u člancima 35., 36. i 42. Akta o pristupanju.
- 3 Novi zahtjevi koje je na raspravi iznijela Komisija ne mogu se prihvatiti jer su protivni zahtjevima iz članka 38. Poslovnika. Sukladno toj odredbi, stranke su u aktu kojim se pokreće postupak dužne definirati predmet spora. Iako članak 42. Poslovnika, uz određene uvjete, dopušta iznošenje novih tužbenih razloga, stranka tijekom postupka ne može izmijeniti sâm predmet spora. Iz toga proizlazi da se osnovanost tužbe mora ispitati isključivo s obzirom na zahtjeve sadržane u aktu kojim se pokreće postupak, to jest one zahtjeve koji se odnose na razdoblje nakon 1. siječnja 1978.
- 4 Iz obrazloženja na kojima se temelji prethodno navedena presuda od 29. ožujka 1979. proizlazi da je članak 60. stavak 2. Akta o pristupanju na kraju 1977. prestao proizvoditi pravne učinke. Dakle, ta odredba nije primjenjiva na razdoblje za koje je Komisija zatražila utvrđenje neispunjenja obveze Francuske Republike. Ona se stoga ne mora uzeti u obzir kod odlučivanja o ovom sporu. O njemu se treba odlučiti samo na temelju odredaba iz Ugovora o EEZ-u, i to članaka 12. i 30. Argumenti francuske vlade koji se temelje na Aktu o pristupanju stoga se trebaju izuzeti iz ispitivanja spora.

Meritum

- 5 Nesporno je da uvoz ovčetine i janjetine u Francusku podliježe restriktivnom sustavu uvoza koji počiva na „cjenovnom pragu” zaštićenom sustavom zabrane uvoza i „dodatnim naknadama”. Uvoz ovčetine i janjetine u Francusku dopušten je samo kada određena ponudena referentna cijena u Francuskoj dosegne ili premaši razinu cjenovnog praga. Nadalje, „dodatna naknada” čiji iznos varira s obzirom na ponudenu nacionalnu referentnu cijenu ovčetine i janjetine na francuskom tržištu naplaćuje se na uvoz živih životinja namijenjenih klanju i trupala svježeg ili ohlađenog ovčjeg i janječeg mesa.

- 6 Francuska vlada ne osporava činjenicu da je taj sustav protivan odredbama Ugovora o EEZ-u o uklanjanju prepreka slobodnom kretanju robe unutar Zajednice. Međutim, radi opravdanja održavanja tog sustava i njegove primjene na uvoz ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine ona u biti ističe tri argumenta. Kao prvo, ona naglašava ozbiljne gospodarske i socijalne posljedice nastale zbog ukidanja nacionalne organizacije tržišta na određene gospodarski nerazvijene regije u kojima uzgoj ovaca predstavlja značajna financijska sredstva. Kao drugo, ona ukazuje na stanje napredovanja aktivnosti u cilju uspostave zajedničke organizacije tržišta ovčetine i janjetine, naglašavajući štetan učinak uvođenja faze slobodne trgovine između ukidanja nacionalne organizacije i njezine zamjene zajedničkom organizacijom. Naposljetku, ona ističe nejednakost u području tržišnog natjecanja koja proizlazi iz činjenice da bi morala ukinuti vlastitu organizaciju tržišta, dok bi u Velikoj Britaniji u dotičnom sektoru i dalje postojala nacionalna organizacija zasnovana na sustavu „*deficiency payments*”, čiji bi učinak bio subvencioniranje izvoza ovčetine i janjetine u Francusku.
- 7 Ne negirajući stvarno postojanje problema s kojima se francuska tijela trebaju suočiti u dotičnom sektoru i interes za postizanje uspostave, u najkraćem roku, zajedničke organizacije tržišta za ovčevinu i janjetinu, Sud treba podsjetiti, kako je to već naglasio u prethodno navedenim presudama od 2. prosinca 1974. (predmet C-48/74, Charmasson, Zb., str. 1383.) i od 29. ožujka 1979., da nakon isteka prijelaznog razdoblja iz Ugovora o EEZ-u, te što se tiče novih država članica, isteka prijelaznih razdoblja kako su specifično predviđeni Aktom o pristupanju, funkcioniranje nacionalne organizacije tržišta više ne može spriječiti pun učinak odredaba Ugovora o EEZ-u o uklanjanju ograničenja trgovine unutar Zajednice, zato što su otad institucije Zajednice odgovorne za potrebe dotičnih tržišta. Istek prijelaznih rokova stoga podrazumijeva da područja i sektori izričito dodijeljeni Zajednici potpadaju pod nadležnost Zajednice tako da, ako je još uvijek potrebno primijeniti posebne mjere, o njima više ne mogu jednostrano odlučivati dotične države članice nego se trebaju donositi u sustavu Zajednice čiji je cilj jamčiti zaštitu općeg interesa Zajednice.
- 8 Stoga je na nadležnim institucijama i samo na njima da u odgovarajućim rokovima poduzmu nužne mjere radi pronalaženja, u okviru Zajednice, sveobuhvatnog rješenja problema tržišta ovčetine i janjetine i posebnih poteškoća koje se s tim u vezi javljaju u određenim regijama. Činjenica da te aktivnosti još nisu okončane ipak ne predstavlja dostatan razlog, za državu članicu, da održi nacionalnu organizaciju tržišta čije karakteristike nisu u skladu sa zahtjevima Ugovora o EEZ-u o slobodnom kretanju robe, kao što su to ograničenja uvoza i naplata naknada na uvezene proizvode u bilo kojem obliku.
- 9 Francuska Republika ne može opravdati postojanje takvog sustava tvrdnjom da je Ujedinjena Kraljevina, sa svoje strane, održala nacionalnu organizaciju tržišta za isti sektor. Ako Francuska Republika smatra da taj sustav sadržava elemente koji nisu u skladu s pravom Zajednice, ima mogućnost djelovati, bilo u Vijeću, bilo posredstvom Komisije, bilo naposljetku pravnim lijekovima, kako bi se te neusklađenosti uklonile. Država članica nikako ne može, na temelju vlastite ovlasti, jednostrano donijeti

korektivne mjere ili mjere zaštite kako bi se spriječila eventualna povreda pravila utvrđenih u Ugovoru o EEZ-u koju je počinila druga država članica.

- 10 Stoga valja zaključiti da nacionalna organizacija tržišta ovčetine i janjetine koju održavaju francuska tijela nije u skladu s Ugovorom o EEZ-u jer uključuje određivanje cjenovnog praga zaštićenog sustavom zabrane uvoza i naplatom naknade za uvoz ovčetine i janjetine iz druge države članice. Valja naglasiti da ta tvrdnja ne sprječava francuska tijela da u korist dotičnog sektora, do uspostave zajedničke organizacije tržišta, donesu svaku mjeru pomoći čije su karakteristike u skladu s odredbama Ugovora o EEZ-u.
- 11 Iz toga slijedi da time što je nastavila nakon 1. siječnja 1978. primjenjivati svoj nacionalni restriktivni sustav uvoza ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine, Francuska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 12. i 30. Ugovora o EEZ-u.

Troškovi

- 12 Sukladno članku 69. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Budući da tuženik nije uspio u postupku, nalaže mu se snošenje troškova.

Slijedom navedenog,

SUD

proglašava i presuđuje:

- 1. Time što je nastavila nakon 1. siječnja 1978. primjenjivati svoj nacionalni restriktivni sustav uvoza ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine, Francuska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 12. i 30. Ugovora o EEZ-u.**
- 2 Tuženiku se nalaže snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 25. rujna 1979.

[Potpisi]